

1

**LIETUVOS BANKAS
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

SPRENDIMAS

DĖL X. X. IR ADB „COMPENSA VIENNA INSURANCE GROUP“ GINČO NAGRINĖJIMO

2025-03-14 Nr. 429-52

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir ADB „Compensa Vienna Insurance Group“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Draudikas su *Luminor Bank AS* Lietuvos skyriumi (toliau – bankas) sudarė Kelionių draudimo sutartį (toliau – draudimo sutartis), kuria „Luminor Bank“ individualių kelionių draudimo sąlygų „VISA Gold“ ir „Luminor Black“ kredito kortelių vartotojų draudimui (toliau – Taisyklės) pagrindu buvo apdrausti banko klientų (įskaitant pareiškėją) turtiniai interesai, susiję su įvairiomis rizikomis, tarp jų ir automobilio nuomos išskaitos draudimo rizika.

Pareiškėja su įmone UAB „Julturus“ 2024 m. rugsėjo 9 d. sudarė automobilio nuomos sutartį, pagal kurią laikotarpiui nuo 2024 m. rugsėjo 13 d. iki 2024 m. rugsėjo 26 d. išsinuomojo automobilį. Automobilį pareiškėja išsinuomojo iš Lietuvos Respublikoje veikiančios įmonės.

2024 m. rugsėjo 23 d. pareiškėja draudiko savitarnos svetainėje pateikė informaciją, kad 2024 m. rugsėjo 15 d. kelionės užsienyje metu pareiškėjos išsinuomotas automobilis įstrigo ir jam iškelti į važiuojamąją dalį prireikė avarinės tarnybos pagalbos (toliau – įvykis). Patirtos išlaidos ir automobilio apgadinimo nuostoliai neviršijo Kasko draudimo sutartyje numatytos išskaitos (500 Eur), todėl išlaidas teko apmokėti pareiškėjai. Pareiškėja nurodė, kad patyrė 420 Eur pagalbos kelyje išlaidų, todėl kreipėsi į draudiką dėl draudimo išmokos išmokėjimo.

Draudikui atstovaujanti įmonė UAB „OPS International“ raštu informavo pareiškėją apie sprendimą įvykį pripažinti nedraudžiamuoju. Raštu pareiškėja buvo informuota, kad sprendimas priimtas vadovaujantis Taisyklių IX skyriaus „Automobilio nuomos išskaitos draudimas“ 1 straipsnio 1.1 papunkčio nuostata, pagal kurią automobilio nuomos išskaitos draudimo apsauga yra taikoma tik užsienyje išsinuomotiems automobiliams, o pareiškėja automobilį išsinuomojo iš Lietuvos Respublikoje veikiančios įmonės.

Pareiškėja nesutiko su draudiko sprendimu ir 2024 m. spalio 14 d. pateikė skundą, kuriuo reikalavo įvykį pripažinti draudžiamuoju ir atlyginti pareiškėjos kelionėje patirtas pagalbos kelyje išlaidas. Pareiškėja skunde nurodė, kad Taisyklių IX skyriaus „Automobilio nuomos išskaitos draudimas“ 1 straipsnio 1.1 papunkčio nuostata gali būti „Interpretuojama ir taip, kai ji taikoma vietos aplinkybei ir draudimui įvykiui: „<...>apdraustojos asmens Užsienyje <...>automobilio <...> sugadinimas, dėl kurio Apdraustasis turi sumokėti nuomotojui išskaitą, numatytą nuomojamo automobilio Kasko draudimo sutartyje.“ Būtent tokį atvejį ir teko patirti užsienyje su išnuomotu automobiliu.“

Skunde draudikui pareiškėja nurodė, kad aptariamam atveju gali būti taikoma ir Taisyklių IV skyriaus „Asmens civilinės atsakomybės draudimas“ 1.1 papunkčio nuostata: „Draudimo objektas yra turtiniai interesai, susiję su Apdraustojos civiline atsakomybe dėl padarytos žalos trečiojo asmens turtui, sveikatai ar gyvybei.“

2024 m. lapkričio 4 d. draudikas informavo pareiškėją, kad sprendimas keičiamas nebus, įvykis laikytinas nedraudžiamuoju. Draudikas paaiškino, kad remiantis pateiktais dokumentais, išlaidas už avarinės tarnybos paslaugas pareiškėja patyrė dėl automobilio, kuris buvo išnuomotas Lietuvoje, o draudimo apsauga galioja tik užsienyje išsinuomoto automobilio vagystei, apiplėšimui ar sunaikinimui arba sugadinimui, dėl kurio sumokama išskaita. Draudikas atkreipė

---

¹ galioja nuo 2024 m. sausio 1 d.

dėmesį, kad Taisyklėse nurodoma, kas jų prasme yra laikoma užsienio valstybe – šalis, kuri nėra Lietuvos Respublika ir apdraustojo nuolatinės gyvenamosios vietos šalis.

Draudikas atsakyme pareiškėjai taip pat paaiškino, kad ginčo žalos byla negalėjo būti administruojama vadovaujantis Taisyklių IV skyriaus „Asmens civilinės atsakomybės draudimas“ nuostatomis. Anot draudiko, minėto Taisyklių skyriaus nuostatose įtvirtinta, kad draudimo objektas yra turiniai interesai, susiję su apdraustojo civiline atsakomybe dėl padarytos žalos trečiojo asmens turtui, sveikatai ar gyvybei. Be kita ko, minėtame Taisyklių skyriuje įtvirtinti nedraudžiamieji įvykiai, kuriais laikomi atvejai, kai tretieji asmenys reikalauja atlyginti nuostolius dėl žalos, kurią apdraustasis padarė valdydamas, naudodamasis arba disponuodamas visų rūšių motorinėmis sausumos, vandens ar oro transporto priemonėmis (Taisyklių IV skyriaus 6 straipsnio 6.1.3 papunktis); bei atvejai dėl žalos turtui, kurį apdraustasis buvo išsinuomojęs, pasiskolinęs, įgijęs panaudos, pasaulos sutarčių ar kitokių sutarčių ar susitarimų pagrindu (Taisyklių IV skyriaus 6 straipsnio 6.1.6 papunktis).

Pareiškėja nesutiko su draudiko sprendimu ir kreipėsi į Lietuvos banką, prašydama išnagrinėti kilusį ginčą. Pareiškėja draudikui kėlė reikalavimą išmokėti 420 Eur draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjos kelionėje patirtas pagalbos kelyje išlaidas.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepimas į pareiškėjos kreipimąsi. Jame draudikas pakartojo atsakyme į pareiškėjos pretenziją išdėstytus argumentus ir aplinkybes bei prašė pareiškėjos reikalavimą laikyti nepagrįstu.

Draudiko teigimu, pagal draudimo sąlygas, kurios yra draudimo sutarties sudėtinė dalis ir kurios buvo įteiktos pareiškėjai, automobilio nuomos išskaitos išlaidos, kurias pareiškėja prašo atlyginti, kompensuojamos tik tokiu atveju, jeigu jos yra patiriamos dėl automobilio, kuris yra išsinuomojamas užsienyje. Remiantis pareiškėjos pateiktais dokumentais, išlaidas už pagalbos kelyje paslaugas pareiškėja patyrė dėl automobilio, kuris buvo išnuomotas Lietuvos Respublikoje. Papildomai draudikas pažymėjo, kad Taisyklių IX skyriaus 1 straipsnio 1.1 papunktyje yra nurodyta, kad automobilio nuomos išskaitos draudimo apsauga galioja vagystės, apiplėšimo, automobilio sunaikinimo ar sugadinimo atvejais. Šiuo atveju, pareiškėja prašo atlyginti išlaidas už pagalbos kelyje paslaugas. Tokios rizikos prie draudžiamųjų įvykių sąlygų numatyta nėra, taigi ir draudimo apsauga taikoma nėra.

Draudikas atsiliepime pažymėjo, kad taikant Taisyklių IV skyriaus „Asmens civilinės atsakomybės draudimas“ nuostatas, įvykis taip pat būtų pripažintas nedraudžiamuoju, kadangi atitinka minėtame Taisyklių skyriuje įtvirtintų nedraudžiamųjų įvykių sąlygas.

Papildomai draudikas atkreipė dėmesį į aplinkybę, kad, kitaip nei nurodo pareiškėja, Taisyklių punktai negali būti dalinami ar skaidomi, traktuojami kitaip nei parašyta. Atsižvelgdamas į tai draudikas nurodė, kad surinko pakankamai sprendimą pagrindžiančių duomenų ir pagrįstai įvykį pripažino nedraudžiamuoju, todėl prašė pareiškėjos reikalavimą atmesti kaip nepagrįstą.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Įvertinus ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad ginčas kilo dėl draudiko sprendimo įvykį pripažinti nedraudžiamuoju pagrįstumo.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą būtina įvertinti, ar pagal draudiko teikiamą draudimo apsaugą reglamentuojančias draudimo sutarties sąlygas draudikas pagrįstai atsisakė įvykį pripažinti draudžiamuoju.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką sumokėti kitai šaliai (draudėjai) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

Draudimo sutartis, prie kurios, su banku sudariusi kortelės sutartį, prisijungė ir pareiškėja, yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis Civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalies nuostatomis, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi.

Lietuvos kasacinis teismas savo praktikoje yra ne kartą konstatavęs, kad draudimo sutartimi draudimo objektui suteikiama apsauga nėra absoliuti. Prisiimdamas draudimo riziką, draudikas nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas ir sąlygas. Draudimo apsauga ir jos teikimo sąlygos nustatomos tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, tiek draudimo liudijime aptartose individualiosiose sąlygose².

Draudimo apsaugos apimtį lemia draudimo objektas, draudžiamųjų įvykių, nedraudžiamųjų įvykių sąrašas ir kitos draudimo sutarties sąlygos, nustatančios draudimo sutarties šalių įsipareigojimų turinį, kuris leidžia spręsti apie draudiko prisiimtos draudimo rizikos laipsnį³. Taigi, draudiko prievolės išmokėti draudimo išmoką pagal įstatymuose nustatytą teisinį reglamentavimą ir draudimo sutartį atsiradimas siejamas su draudžiamąjo įvykio fakto nustatymu (CK 6.987 straipsnis)⁴.

Teisine prasme draudžiamasis įvykis yra juridinis faktas, t. y. realaus gyvenimo reiškinys, su kuriuo įstatymas sieja teises pasekmes, konkrečiai – draudiko pareigą išmokėti draudimo išmoką. Nedraudžiamuoju įvykiu laikytinas atsitikimas, kai įvyksta į draudimo rizikos apibrėžtį patenkantis įvykis, tačiau šalys yra susitariusios, kad dėl konkrečių aplinkybių ir savitų aiškiai draudimo sutartyje nustatytų sąlygų šis įvykis nelemia draudiko pareigos išmokėti draudimo išmoką. Kaip ne kartą yra nurodęs Lietuvos Aukščiausiasis Teismas savo praktikoje, nedraudžiamieji įvykiai pašalina draudiko pareigą mokėti draudimo išmoką *ab initio* (nuo pradžių). Taigi, pareiga mokėti draudimo išmoką draudikui kyla tik tada, kai įvykio aplinkybės atitinka konkrečius draudimo sutartyje nurodytus draudžiamąjo įvykio požymius ir nėra aplinkybių, atitinkančių nedraudžiamųjų įvykių apibrėžimus.⁵

Nagrinėjamu atveju individualias draudimo sąlygas įtvirtinančiame draudimo liudijime nustatyta, kad kelionių draudimo sutartimi apdraustieji draudžiami ir, be kita ko, nuo automobilio nuomos išskaitos draudimo rizikos.

Automobilio nuomos išskaitos draudimo sąlygos yra įtvirtintos Taisyklių IX skyriuje. Pagal šio skyriaus 1 straipsnio 1.1 papunktį, draudžiamasis įvykis – tai apdraustojo asmens užsienyje išsinuomoto lengvojo automobilio vagystė, apiplėšimas ar sunaikinimas arba sugadinimas, dėl kurio apdraustasis turi sumokėti nuomotojui išskaitą, numatytą nuomojamo automobilio Kasko draudimo sutartyje. Draudikas atlygina automobilių nuomos bendrovės pateiktame reikalavime nurodytą apmokėti Kasko draudimo išskaitą (ar išskaitos dalį), tačiau neviršijant automobilio nuomos išskaitos atveju numatytos 500 Eur sumos (Taisyklių IX skyriaus 2 straipsnio 2.1 papunktis). Pagal šio Taisyklių skyriaus 2 straipsnio 2.2 papunktį draudimo apsauga taikoma: tik lengviesiems automobiliams (kurių bendra masė iki 3.500 kg) (2.2.1 papunktis); jei draudžiamasis įvykis įvyko kelionės užsienyje metu (2.2.2 papunktis); *jei nuomojamo automobilio nuomotojas yra užsienio šalyje registruotas juridinis asmuo, kurio oficiali veiklos sritis yra trumpalaikė transporto priemonių nuoma* (2.2.3 papunktis); jei nuomojamas automobilis turėjo galiojančią Kasko draudimo sutartį (2.2.4 papunktis); taip pat, jei apdraustasis yra ne nuomininkas, tačiau automobilio nuomos sutartyje buvo nurodytas kaip transporto priemonės vairuotojas (2.2.5 papunktis). Užsieniu pagal Taisykles yra laikoma šalis, kuri nėra Lietuvos Respublika ir nuolatinė apdraustojo gyvenamosios vietos šalis.

Įvertinus bylos duomenis matyti, kad pareiškėja su įmone UAB „Julturas“ 2024 m. rugsėjo 9 d. sudarė nuomos sutartį, pagal kurią laikotarpiui nuo 2024 m. rugsėjo 13 d. iki 2024 m. rugsėjo 26 d. išsinuomavo automobilį (kemperį Fiat Ducato Sunlight 601). Įmonė UAB „Julturas“ yra Lietuvos Respublikoje veikianti įmonė, teikianti autobusų, mikroautobusų, kemperių nuomos paslaugas. Remiantis į bylą pateiktais dokumentais, išlaidas už pagalbos kelyje paslaugas (420 Eur), pareiškėja patyrė Austrijos Respublikoje, dėl automobilio, kuris buvo išnuomotas Lietuvos Respublikoje.

Todėl sutiktina su draudiko argumentu, kad, vadovaujantis Taisyklių, kurios yra draudimo sutarties sudėtine dalimi, IX skyriaus 2 straipsnio 2.2 papunkčiu, apdraustojo patirtos išskaitos

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. gegužės 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-283-695/2015 ir kt.

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. lapkričio 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2007.

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. balandžio 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-215/2013.

⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. birželio 26 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-316/2013.

išlaidos gali būti draudiko kompensuojamos tuo atveju, jei nuomojamo automobilio nuomotojas yra užsienio šalyje registruotas juridinis asmuo, kurio oficiali veiklos sritis yra trumpalaikė transporto priemonių nuoma (2.2.3. papunktis). Kaip minėta, pagal Taisykles užsieniu yra laikoma šalis, kuri nėra Lietuvos Respublika ar nuolatinė apdraustojo gyvenamosios vietos šalis.

Be kita ko, draudikas pažymėjo, kad minėtame Taisyklių IX skyriaus 1 straipsnio 1.1 papunktyje yra nurodytos rizikos, kurių atžvilgiu automobilio nuomos išskaitos draudimo apsauga galioja – vagystės, apiplėšimo, automobilio sunaikinimo ar sugadinimo atvejais, kai nuomotojas iš apdraustojo reikalauja sumokėti išskaitos sumą. Nagrinėjamu atveju, pareiškėja prašo atlyginti jos patirtas išlaidas už pagalbos kelyje paslaugas. Sutiktina su draudiko argumentu, kad pareiškėjos nurodytą įvykį atitinkančios rizikos, remiantis minėta Taisyklių nuostata, kurioje įtvirtintos aiškios sąlygos, leidžiančios įvykį kvalifikuoti draudžiamuoju, draudikas iš viso nebuvo prisiėmęs, t. y. draudikas netaikė draudimo apsaugos apdraustojo patirtoms pagalbos kelyje išlaidoms.

Pareiškėja tiek pretenzijoje draudikui, tiek kreipimesi į Lietuvos banką nurodo, jog įvykiui galėtų būti taikomos ir Taisyklių IV skyriaus „Asmens civilinės atsakomybės draudimas“ sąlygos. Minėto Taisyklių skyriaus 1 straipsnio 1.1 papunktyje numatyta, jog draudimo objektas yra turtiniai interesai, susiję su apdraustojo civiline atsakomybe dėl padarytos žalos trečiojo asmens turtui, sveikatai ar gyvybei. Draudžiamuoju įvykiu asmens civilinės atsakomybės draudimo atveju, pagal Taisyklių IV skyriaus 2 straipsnio 2.1 papunktį, laikomas pareikštas reikalavimas dėl apdraustojo civilinės atsakomybės, jeigu: reikalavimas pareikštas dėl žalos, padarytos trečiajam asmeniui kelionės metu (2.1.1 papunktis); reikalavimas pareikštas dėl žalos, padarytos užsienyje (2.1.2 papunktis); pranešimas apie galimą draudžiamąjį įvykį arba reikalavimas atlyginti žalą pareikštas kelionės metu arba per 3 dienas skaičiuojant nuo įvykio dienos (2.1.3 papunktis); jeigu apdraustasis pagal jo atsakomybei taikomus įstatymus atsako už atsiradusią žalą (2.1.4 papunktis).

Pažymėtina, kad pareiškėja prašo atlyginti jos patirtas išlaidas už jai suteiktą pagalbos kelyje paslaugą. Taigi, prašoma atlyginti suma nėra susijusi su pareiškėjos neteisėtais veiksmais tretiesiems asmenims sukelta žala ir reikalavimu šią žalą atlyginti. Darytina išvada, kad pareiškėjos prašomos atlyginti išlaidos neatitinka ir šio draudžiamąjo įvykio sąlygų.

Draudikas nurodė, jog vadovaujantis Taisyklių IV skyriaus 6 straipsnio 6.1 papunkčiu, nedraudžiamaisiais įvykiais yra laikomi atvejai, kai tretieji asmenys reikalauja atlyginti nuostolius dėl žalos, kurią apdraustasis padarė valdydamas, naudodamasis arba disponuodamas visų rūšių motorinėmis sausumos, vandens ar oro transporto priemonėmis (6.1.3 papunktis); bei dėl žalos turtui, kurį apdraustasis buvo išsinuomojęs, pasiskolinęs, įgijęs panaudos, pasaugos sutarčių ar kitokių sutarčių ar susitarimų pagrindu (6.1.6 papunktis).

Šiuo atveju pareiškėjos prašomos atlyginti išlaidos buvo susiję su jos valdoma išsinuomota transporto priemone, tačiau buvo patirtos pačios pareiškėjos dėl naudojimosi paslauga, o ne sukeltos tretiesiems asmenims kaip žala, kurią jie prašė atlyginti. Taigi, draudimo sutarties sąlygos, susiję su apdraustojo civilinės atsakomybės draudimu, šiuo atveju netaikytinos aktualiomis.

Kaip minėta, draudikas įsipareigojo mokėti draudimo išmoką tik tuomet, kai įvyksta draudžiamieji įvykiai, nurodyti draudimo sutartyje.

Pareiškėjos nurodyto įvykio ir pagalbos kelyje išlaidų atsiradimo aplinkybės nepatenka į draudiko prisiimtą riziką, t. y. draudikas buvo įsipareigojęs mokėti draudimo išmoką, atlyginančią išskaitą, numatytą nuomojamo automobilio Kasko draudimo sutartyje, kurią apdraustasis turi sumokėti automobilio nuomotojui dėl užsienyje išsinuomoto lengvojo automobilio vagystės, apiplėšimo ar sunaikinimo arba sugadinimo. Kadangi pareiškėja prašomas atlyginti išlaidas patyrė dėl automobilio, išsinuomoto Lietuvos Respublikoje, bei šios išlaidos patirtos ne dėl automobilio vagystės, apiplėšimo ar sunaikinimo arba sugadinimo, o už pareiškėjai suteiktą pagalbos kelyje paslaugą, draudikui nekilo pareiga įvykio pripažinti draudžiamuoju ir mokėti pareiškėjai su juo susijusios draudimo išmokos.

Vadovaujantis Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visuma ir draudimo sutarties sąlygomis, darytina išvada, kad draudikas pagrįstai atsisakė pripažinti įvykį draudžiamuoju, todėl pareiškėjos draudikui keliamas reikalavimas yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo

procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis